

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 8C/298/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413201790
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8413201790.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok v spore žalobkyne Secapital S. á. r. L., so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburské veľkovoľvodstvo, IČO: B 108305, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Gallo, s. r. o., so sídlom Martin, Jilemnického 4012/30, proti žalovanej F. S. Z., J. XX. X. XXXX, M. Y. K. H., K. XXXX/XX, zastúpenej Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, za účasti osobitného subjektu Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa "POS", so sídlom Prešov, Nám. legionárov 5, IČO: 42 343 828, zastúpeného JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou so sídlom Košice, Urbánkova 1562/6, IČO: 35 561 734, o zaplatenie 2.382 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi 986,95 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 20.1.2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd 28.2.2013 v jej konečnej úprave pripustenej uznesením z 7.2.2014 č. k. 8C 298/2013-38 sa žalobkyňa domáhala na žalovanej zaplatenia 2.382 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 9.6.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne dôvodil tvrdeniami, že 30.7.2008 právna predchodkyňa žalobkyne spoločnosť Consumer Finance Holding a. s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „Consumer Finance Holding a.s.“), uzavrela so žalovanou zmluvu o pôžičke evidenčné číslo 043476. Na základe tejto zmluvy spoločnosť Consumer Finance Holding a.s poskytla žalovanej pôžičku v celkovej sume 4.122,49 eur. Žalovaná podľa zmluvy mala pôžičku splácať v pravidelných 42 mesačných splátkach po 98,15 eur.

Žalovaná povinnosť riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku porušila. Na pôžičku uhradila iba 1.668,55 eur. Vzhľadom na uvedené porušenie zmluvy listom z 21.5.2010 - predžalobná upomienka spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. žalovanú vyzvala k okamžitej úhrade všetkých dlžných splátok jednorázovo. Žalovaná do podania žaloby dlžné splátky neuhradila. Jej dlh predstavuje 2.382 eur. Žalobou si žalobkyňa uplatňuje aj úroky z omeškania so zaplatením tohto peňažného dlhu v zákonnej výške.

Aktívnu legitimáciu žalobkyne jej zástupca dôvodil zmluvou o postúpení pohľadávok z 17.3.2013.

3. V rámci prípravy pojednávania sa súd podľa § 114 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“) zrušený zákonom č.160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinným od 1.7.2016 (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) pokúsil doručiť žalovanej žalobu

spolu s prílohami na vyjadrenie. Podľa zistení polície žalovaná sa na adrese označenej žalobkyňou v žalobe (K. XXXX/XX, H.), na ktorej je od 26.2.2013 prihlásená aj k trvalému pobytu, dlhodobo nezdržovala. Adresu jej skutočného pobytu sa súdu nepodarilo zistiť. Preto súd žalovanej uznesením z 12.4.2016 č. k. 8C 298/2013-66 podľa § 29 ods. 2 a ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku, tzn. z dôvodu jej neznámeho pobytu, na ochranu jej práv v tomto konaní ustanovil opatrovníka, a to Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 6.5.2016.

4. Opatrovník žalovanej na výzvu súdu na vyjadrenie k žalobe a jej prílohám reagoval písomným podaním z 26.6.2016. V podaní uviedol, že zmluva, ktorú právna predchodkyňa žalobkyne so žalovanou uzavrela, má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a to zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Predmetná zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru (§ 4 ods. 2 písm. g), údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i), a tiež údaj o výške ročnej percentuálnej miery nákladov (§4 ods. 2 písm. j). Preto spotrebiteľský úver poskytnutý na základe takejto zmluvy je potrebné podľa § 4 ods. 3 zákona, tzn. pre absenciu týchto obsahových náležitostí, považovať za úver bezúročný a bez poplatkov.

Namietol, že úrok dohodnutý v zmluve o spotrebiteľskom úvere vo výške 30,39 % ročne, je viac ako dvojnásobne vyšší, ako boli priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých rezidentom eurozóny v rozhodnom období (11,88 %). Preto dojednanie o úrokovej sadzbe z úveru je podľa § 39 Občianskeho zákonníka potrebné považovať za absolútne neplatné (viď rozhodnutie NS SR z 31.6.2009 sp. zn. 1MCdo 1/2009).

Vzhľadom na uvedené argumenty opatrovník žalovanej navrhol, aby súd v spore vychádzal iba z povinnosti žalovanej vrátiť požičanú istinu úveru a voči výške požičanej istiny započítal všetky platby vykonané žalovanou.

5. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom 9.12.2016 v neprítomnosti oboch strán, ktoré boli na pojednávanie riadne a včas predvolané. Zástupca žalobkyne svoju neúčast' ospravedlnil písomným podaním z 24.10.2016 dôvodom snahy nenavyšovať trovy konania. Opatrovník žalovanej svoju neúčast' neospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadaval.

Súd len poznamenáva, že na procesnom postavení opatrovníka sa prijatím Civilného sporového poriadku nič nezmenilo, nakoľko podľa § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku právne účinky úkonov (o to viac súdnych rozhodnutí), ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Iný výklad by bol v rozpore so všeobecným princípom právnej istoty.

6. Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania strán uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

Podľa § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

Podľa § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Podľa § 186 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti.

Podľa § 185 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

Podľa § 191 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

7. Súd v konaní vykonal všetky dôkazy navrhované zástupcom žalobkyne v žalobe, a to dôkazy všetkými listinami predloženými žalobkyňou. Opatrovník žalovanej nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu.

8. Z listín označených zástupcom žalobkyne ako dôkazy súd zistil nasledujúce skutočnosti:

Z listiny označenej ako „ Zmluva o poskytnutí rýchlej pôžičky“ č. 7043476 súd zistil, že právna predchodkyňa žalobkyne spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, dňa 30.7.2008 uzavrela so žalovanou zmluvu, na základe ktorej sa zaviazala žalovanej poskytnúť pôžičku vo výške 80.000,- Sk (2.655,51 eur) bez bližšieho uvedenia jej účelu. Zmluva

obsahuje údaje o celkovej sume pôžičky 124.194,- Sk (4.122,49 eur), o počte mesačných splátok 42, o výške mesačnej splátky 2.957,- Sk (98,15 eur), a o konečnej splatnosti - 42 mesiacov. Zmluva tiež obsahuje údaje o ročnej úrokovej sadzbe 30,39 % a o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) 18,60 %. Súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, platné od 1.5.2008 (ďalej len „všeobecné obchodné podmienky“).

Z písomného podania datovaného 21.5.2010 označeného ako „Predžalobná upomienka“ a pripojenej doručky súd zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. týmto podaním žalovanú s poukazom na všeobecné obchodné podmienky vyzvala na okamžitú úhradu všetkých splátok pôžičky jednorázovo a na zaplatenie sumy 2.493,22 eur najneskôr do 3 dní od doručenia upomienky. Súčasne žalovanú upozornila, že márnym uplynutím tejto lehoty pohľadávku s jej príslušenstvom začne vymáhať. Podľa doručky písomnosť na adrese K. XXXX/XX, H., žalovaná osobne prevzala 28.5.2010.

Z prehľadu splátok a úhrad úveru predloženého žalobkyňou vyplýva, že žalovaná prvú splátku vo výške 98,15 eur uhradila 18.8.2008. Následne ďalšie splátky platila pravidelne každý mesiac iba do 18.12.2009. Od tejto doby neuhradila žiadnu platbu. V období od 18.8.2008 do 18.12.2009 žalovaná uhradila celkom 17 splátok po 98,15 eur, čo predstavuje spolu sumu 1.668,55 eur.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy 30.7.2008 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Zmluva o úvere patrí medzi absolútne obchodné vzťahy, tzn. že v zásade sa vždy spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 497). Nie je pritom rozhodujúci subjekt ani objekt záväzkového vzťahu, teda ani povaha účastníkov zmluvného vzťahu z hľadiska, či sú alebo nie sú podnikateľmi. Avšak v prípade, ak účastníkom takéhoto obchodného úverového vzťahu je spotrebiteľ, obchodný vzťah založený zmluvou o úvere nadobúda aj spotrebiteľský charakter. V takomto prípade vzťah založený zmluvou o úvere má zmiešaný spotrebiteľsko-obchodný charakter, ktorý sa prejaví v tom, že sa naň budú aplikovať normy spotrebiteľského práva ako lex specialis a ustanovenia Občianskeho zákonníka ako lex generalis, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva.

11. V prejednávanej spore sa súd stotožnil s argumentáciou opatrovníka žalovanej, že zmluva o úvere má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a to zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Záver, že žalovaná zmluvu o úvere uzavrela ako spotrebiteľ, teda že pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, vyplýva z označenia žalovanej v zmluve údajmi fyzickej osoby - nepodnikateľa. Žiadna zo strán neuviedla a z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali tento záver súdu. Je tiež nesporné, že právna predchodkyňa žalobkyne pri uzatváraní zmluvy o úvere konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

12. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy o úvere v prejednávanej spore upravoval špeciálny zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Tento zákon má vo vzťahu k Občianskemu zákonníku postavenie lex specialis.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 4 ods. 1 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cena tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečná splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

13. V prejednávanej spore súd prisvedčil argumentácií opatrovníka žalovanej, že zmluva o spotrebiteľskom úvere z 30.7.2008 neobsahuje všetky náležitosti podľa cit. ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch), údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch), a údaj o RPMN (§ 4 ods. 2 písm. j) zákona).

Zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 4 ods. 3 absenciu týchto náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere spája s následkom neplatnosti zmluvy iba v prípade, ak spotrebiteľovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebol poskytnutý úver alebo poskytnutý úver nezačal čerpať.

Medzi stranami nebola sporná a vykonaným dokazovaním ani závažnejšie spochybnená skutočnosť, že žalovanej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 30.7.2008 spotrebiteľský úver bol poskytnutý, a že úver aj čerpala. Preto súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere aj napriek absencii vyššie uvedených náležitostí zmluvy nepovažoval za neplatnú. Poskytnutý spotrebiteľský úver však v dôsledku absencie vyššie uvedených obsahových náležitostí zmluvy považoval za bezúročný a bez poplatkov.

14. K absencii jednotlivých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd uvádza:

Pokiaľ ide o konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch), v zmluve je tento údaj uvedený ako „42 mesiacov“. Zmluva pritom neobsahuje žiadne dojednanie o splatnosti jednotlivých splátok. Úpravu splatnosti splátok obsahujú iba drobným, takmer nečitateľným písmom, vyhotovené všeobecné obchodné podmienky, podľa ktorých prvá splátka je splatná mesiac nasledujúci po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak (čl. 6 bod 6.4 všeobecných obchodných podmienok). Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári alebo v zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach stanovené inak, sú jednotlivé splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci (čl. 6, bod 6.2 VOP).

Za tohto stavu bolo pre priemerného spotrebiteľa z údajov o konečnej splatnosti „42 mesiacov“ len veľmi obtiažne vyvodiť, kedy nastane termín konečnej splatnosti úveru, tzn. dokedy bude zmluva trvať.

Tu súd poukazuje aj na judikatúru súdov (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave z 25.8.2014 sp. zn. 23Co 75/2014 a pod), podľa ktorej v prípade zmlúv o spotrebiteľskom úvere neobstojí argument, že údaj o konečnej splatnosti úveru sa dá vyvodiť z počtu splátok, pretože zákon výslovne vyžaduje jeho uvedenie v zmluve. V opačnom prípade by bola zákonná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch ustanovená nadbytočne. Ak by zákonodarca považoval za postačujúce uviesť v zmluve údaje, z ktorých sa dajú iné informácie zistiť alebo vypočítať, tak by to tak uviedol.

15. Podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať údaj o RPMN. RPMN je jedným zo základných údajov zmluvy, ktorý má slúžiť spotrebiteľovi pri rozhodovaní o návrhu zmluvy, pretože vyjadruje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vyjadrené ročným percentom z celkovej výšky úveru. Aby spotrebiteľ mohol vyhodnotiť výhodnosť resp. nevýhodnosť úveru v porovnaní s inými porovnateľnými úvermi na trhu, musí mať už v čase uzatvárania zmluvy presnú informáciu o výške RPMN. Zmluva o spotrebiteľskom úvere v predmetnom spore údaj o RPMN neobsahuje.

16. V otázke absencie údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch) súd poukazuje na doterajšiu súdnu prax (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co 499/2014 z 15.4.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co 77/2013 z 22.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoE 313/2010 z 9.8.2011 a ďalšie). Podľa záverov prijatých súdmi v týchto rozhodnutiach majú na zreteli primárny účel právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch zodpovedá iba taký výklad tohto ustanovenia, podľa ktorého každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet“ a „termíny“ splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k prípadným iným poplatkom a doplnkovým službám. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky. Odchylnosť takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne je práve prejavom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý pri rozhodovaní, či zmluvu uzavrie, by nemal byť zavádzaný nie celkom jasnými údajmi, z ktorých nemusí byť schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy, ktorú si požičiava, a ktorú bude veriteľovi povinný zaplatiť.

17. Súd k absencii uvedených obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere len dodáva, že pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 9.11.2016 vo veci C-42/15 (Home Credit Slovakia a.s. proti H. G.V.), zastáva názor, že tento rozsudok nie je spôsobilý zmeniť vyššie uvedenú doterajšiu rozhodovaciu prax súdov, a to z nasledovných dôvodov.

Keďže v danom prípade ide o rozpor medzi Smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „smernica“) a vnútroštátnym zákonom o spotrebiteľských úveroch, je potrebné vyriešiť otázku, či smernici možno priznať priamy alebo nepriamy účinok.

Vychádzajúc z ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ v otázke priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku, spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce mu povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe jednotlivci. Preto súd priamy účinok smernice v prejednávanej spore medzi jednotlivcami (veriteľ c/a spotrebiteľ) považoval za vylúčený.

Nepriamy účinok smernice v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ znamená, že vnútroštátne súdy sú povinné vykladať vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice, teda eurokonformne. Tento eurokonformný výklad však nie je absolútny. Nemôže nahradiť výslovné znenie vnútroštátneho zákona. Vzhľadom na výslovnú úpravu § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch súd zastáva názor, že v danom prípade by priznanie nepriameho účinku smernice znamenalo výklad contra legem.

Preto súd zastáva názor, že smernici nemožno priznať nielen priamy, ale ani nepriamy účinok.

18. V prejednávanej spore súd považoval za preukázané, že spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. poskytla žalovanej úver vo výške 2.655,51 eur, a že žalovaná na úhradu tohto úveru zaplatila len 1.668,55 eur. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami nakoniec v priebehu konania sporné. Súd preto s poukazom na právny záver vo veci, a to že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, mal za to, že žalovanej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 30.7.2008 vyplýva povinnosť zaplatiť ešte 986,95 eur. Žalovanej preto súd uložil povinnosť zaplatiť istinu úveru v tejto výške a prevyšujúcej časti istiny žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Súd mal za to, že aktívna legitímácia žalobkyne v konaní je daná zmluvou o postúpení pohľadávky z 17.3..2013.

19. Podľa § 517 ods.1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri pnení úroky z omeškania, ak nie je podľa toho zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací prepis. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Žalobkyňa žiadala priznať úroky z omeškania vo výške 9 % ročne od 1.6.2010 do zaplatenia, teda odo dňa nasledujúceho po tzv. zosplatnení úveru. V konaní však nepreukázala, že by pre zosplatnenie úveru boli splnené všetky zákonné podmienky .

Žalobkyňa predovšetkým nepreukázala, že by jej právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky malo svoj základ v dojednaní zmluvných strán v zmluve o spotrebiteľskom úvere z 30.7.2008 tak, ako to vyžaduje cit. ust. § 565 Občianskeho zákonníka. V predžalobnej upomienke z 21.5.2010 právna predchodkyňa žalobkyne poukazuje iba všeobecne na obchodné podmienky. Zástupca žalobkyne v priebehu celého konania neuviedol žiadne konkrétne ustanovenie zmluvy (vrátane všeobecných obchodných podmienok), ktoré by takéto dojednanie obsahovalo. Súd zo všeobecných obchodných podmienok platných od 1.5.2008 predložených zástupcom žalobkyne takéto dojednanie nezistil.

Keďže v danej veci ide o zmluvu spotrebiteľskú, bolo na žalobkyňu, aby preukázala aj splnenie zákonných predpokladov pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka upravených v cit. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, a to, že právo na tzv. zosplatnenie celého úveru uplatnila najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a že žalovanú ako spotrebiteľa na toto právo upozornila v lehote nie kratšej ako 15 dní. Podľa cit. právnej úpravy § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je totiž podmienená tým, že dodávateľ (veriteľ) v uvedenej lehote pred uplatnením práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné.

Žalobkyňa neuviedla tvrdenia a z vykonaného dokazovania nevyšla najavo skutočnosť, že by spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. bola pred uplatnením svojho práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka žalovanú na uplatnenie tohto práva upozornila. Preto súd uplatnenie práva na zaplatenie celého zostatku úveru podaním z 21.5.2010 nemohol považovať za účinné.

Vzhľadom na uvedené závery súd preto žalobkyni priznal úroky z omeškania až počnúc splatnosťou poslednej 42 splátky, tzn. dňom 20.1.2012, a to vo výške zodpovedajúcej § 3 nariadenia vlády SR 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. V prevyšujúcej časti žalobu aj ohľadne úrokov z omeškania súd zamietol.

21. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

22. Strany boli v spore úspešné čiastočne. Keďže pomer úspechu strán bol cca vyrovnaný, súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti výrokom I. - III. rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).